

ชีวิตที่เลือกได้

ในชีวิตกว่าก่อนของช่วงชีวิตของข้าพเจ้าที่ได้ทำงานเป็นพยาบาลวิชาชีพได้พบเรื่องต่างๆ มากมายทั้ง เศร้า สุข และทุกข์ แต่วันนี้สิ่งที่มีความสุข คือ ได้ประกอบวิชาชีพเพื่อเพื่อนมนุษย์ มาตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี การดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจมนุษย์เราสามารถทำได้ทั้ง กาย และใจ กายคือ การดูแลด้วยความรู้ ประสบการณ์ และศิลปะที่อ่อนโยน เมื่อต้องปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลแก่ผู้ป่วย ใจ คือ คิดดี พุทธิ เสมือนหนึ่งว่าผู้ป่วยเป็นญาติของเรา ถ้าจะถามว่าใคร สามารถเป็นตัวอย่างได้ในเรื่องการดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจมนุษย์ ควรต้องยกนิ้วให้กับพยาบาลที่ทำงานให้กับ โรงพยาบาลค่ายสุรนารี ถึงแม้ว่าบางเวลา บางโอกาส อาจจะมีข้อร้องเรียนบ้าง แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทำงานพัฒนาคุณภาพการพยาบาลมาตลอดระยะเวลา 3-4 ปี มานี้ นื่องๆก็พยายามจะแก้ไข และปฏิบัติให้ถูกต้องและคำนึงถึงสิทธิของผู้ป่วยมากขึ้น เช่น การเช็ดตัวผู้ป่วย แต่เดิมก็ค่อนข้างเปิดเผย ปัจจุบันเท่าที่สังเกตดูหลายครั้งก็มีการปิดม่านมิดชิดขึ้น การเช็ดตัวผู้ป่วยก็นุ่มนวลมากขึ้น สิ่งที่เราควรคำนึงถึงอีกอย่างหนึ่งก็คือ การแก้ไขปัญหาต่างๆที่ผู้ป่วยได้รับ ซึ่งกลุ่มงานการพยาบาลต่างๆ ก็พยายามคิดนวัตกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความสุขสบายขึ้น เช่น ก้ามปูนิรภัย ซึ่งประยุกต์และออกแบบโดยหอผู้ป่วยวิกฤต ; ถุงใส่ drain ของหอผู้ป่วยศัลยกรรมหญิง เหล่านี้ล้วนเป็นความรู้สึที่ดีๆ ที่เหล่าพยาบาลอยากให้ผู้ป่วยของพวกเรามีความสะดวสบายอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และอีกเหตุการณ์หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าประทับใจ คือ การได้ไปดูงานทางภาคใต้ ตั้งแต่ รพ.พระจอมเกล้า (เพชรบุรี) รพ.หัวหิน, รพ.ชุมพรเขตอุดมศักดิ์, รพ.ปากน้ำชุมพร และ รพ.สุราษฎร์ธานี รวมทั้งหมด 5 โรงพยาบาล สิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจมากที่สุดคือ โรงพยาบาลทุกโรงพยาบาลมีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินตามที่สภาการพยาบาลกำหนดในขณะที่บุคลากรทางการแพทย์ในด้านอื่นไม่ได้ทำเพื่อให้ได้การรับรอง HA , เลยสิ่งที่ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างคือ รพ.ชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร เป็นโรงพยาบาลศูนย์ ขนาด 509 เตียง ระดับ 3.1 (ตติยภูมิ) มีพยาบาลวิชาชีพ 318 คน , พยาบาลเทคนิค (TN) 37 คน และ พนักงานช่วยการพยาบาล 117 คน ซึ่งมีผู้ป่วยในเป็นจำนวนมาก ขาดแคลนบุคลากรอย่างหนัก หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย มีทั้งหมด 40 เตียง มีผู้ป่วยผ่าตัดดมยาสลบที่ On Bird Respirator (เครื่องช่วยหายใจ) 20 เครื่อง มีเจ้าหน้าที่ 2 ทีม เวรเช้า ที่ข้าพเจ้าไปดูงาน มีพยาบาลทีมละ 3 คน พนักงานช่วยการพยาบาล ทีมละ 1 คน แต่ทุกคนก็สามารถทำงานภายใต้สภาวะที่ขาดแคลนตลอดเวลาโดยมีสีหน้าที่ไม่แสดงออกถึงความเบื่อหน่ายหรือท้อถอย หัวหน้าหอผู้ป่วยพาพวกเราทั้งหมด 8 คน รวมทั้งอาจารย์ด้วย 2 คน เข้าไปนั่งฟังงานพัฒนาคุณภาพ และนวัตกรรมที่กลุ่มงานของเขาทำขึ้นด้วยความภาคภูมิใจ โดยนำกรณีศึกษาผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุ และเป็นอัมพาต เป็นเด็กชายอายุ 20 ปี กว่า ต้องทำกายภาพบำบัด เช่น ใช้เตียง Tilt Table (แผ่นกระดานเพื่อพลิกตัวผู้ป่วย เพื่อเพิ่มระบบไหลเวียนให้ดีขึ้น) และให้ธาราบำบัด ซึ่งผู้ป่วยไม่สามารถมาทำ

กายภาพบำบัดที่ รพ.ได้ทุกวัน เนื่องจากบ้านอยู่ไกลจากโรงพยาบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างมากในการเดินทางไป – กลับ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานจึงได้จัดทำ Tilt Table (แผ่นกระดานเพื่อพลิกตัวผู้ป่วยเพื่อเพิ่มระบบไหลเวียนให้ดีขึ้น) โดยทำจากไม้ ต้นทุนประมาณ 5,000 บาท และใช้ถังน้ำนำไปตากแดดให้ร้อน เพื่อให้ผู้ป่วยแช่เท้าเพื่อเพิ่ม Circulation (ระบบการไหลเวียนโลหิต) ที่เท้า ซึ่งหัวหน้าหอผู้ป่วยได้โชว์รูปของผู้ป่วยว่าหลังจากทำกายภาพบำบัดโดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างช่วงแรกและช่วงหลังอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจกับทีมงานอย่างมาก พวกเราที่ไปดูงานรู้สึกทึ่งกับนวัตกรรมชิ้นนี้ ถึงแม้ว่าผู้ป่วยหนักในหอผู้ป่วยจะมีจำนวนมาก ทีมงานก็ยังมีเวลาคิด นวัตกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยให้ได้รับการบริการอย่างครบองค์รวม ทั้งกาย ใจ จิตวิญญาณ และจิตสังคมทำให้เห็นภาพการประสานงานของทีมงานที่มีการดูแลอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรมที่เข้มแข็งและจิตวิญญาณของผู้ให้บริการโดยมองผู้รับบริการเป็นบุคคลที่ไม่ใช่สิ่งของ ให้บริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ด้วยกัน

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านผู้อ่านทุกท่านลองถามตัวเองว่า ทุกวันนี้เราทำงานเพื่อใคร เมื่อเราเลือกทางเดินมาเป็นผู้ให้บริการในด้านนี้แล้ว เรายังได้ทำบุญทุกวัน กับผู้ป่วยเพียงเพื่อความรู้สึกดีๆ แก่ผู้ป่วยทุกคนว่า เราจะดูแลด้วยหัวใจของเรา เท่านั้น เรายังได้ทำบุญอย่างมากที่สุดแล้ว